

ע"פ 9137/17 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בבית המשפט העליון

ע"פ 9137/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגן הנשיא מ' פינקלשטיין, והשופטים ל' ברודי ור' אמיר) בתפ"ח 32211-04-15 מיום 17.10.2017

תאריך הישיבה: י"ב בכסלו התשע"ח (30.11.2017)

בשם המבקש: עו"ד דוד ברהום

בשם המשיבה 1: עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 9 שנים וחצי שנגזר על המבקש בגין הרשעתו בעבירות מין בקטינה כבת 12, בעת ביצוע המעשים.

1. המבקש - יליד 1971 - הורשע ביום 30.4.2017 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגן הנשיא מ' פינקלשטיין, והשופטים ל' ברודי ור' אמיר) בביצוע שורה של עבירות מין - שני מעשי אינוס קטינה בת פחות מ-14 שנים;

עמוד 1

מעשה סדום בקטינה בת פחות מ-14 שנים; וריבוי מקרים של מעשה מגונה בקטינה בת פחות מ-14 שנים - במתלוננת, שהייתה בעת ביצוע המעשים קטינה כבת 12. העובדות שלפיהן הורשע המבקש הן אלו: בשנת 2003 יצר המבקש - שהיה אז כבן 32 - קשר עם המתלוננת באמצעות שירותי צ'ט קולי. הקשר בין השניים התנהלת במסגרת הצ'ט הקולי, ולאחר מכן המשיכו המבקש והמתלוננת לקיים קשר טלפוני "אינטנסיבי". המבקש הציג עצמו תחילה בשם "רן", וטען כי הוא כבן 18, בעוד שהמתלוננת הציגה עצמה כבת 14. בהמשך לכך, ולאחר שבשיחה שערכה המתלוננת לטלפון של המבקש היא נענתה על ידי אישה, הודה המבקש בפני המתלוננת כי הוא נשוי, וכי גילו הוא 30. במועד שאינו ידוע במדויק החלו המבקש והמתלוננת להיפגש בעיר מגוריה של זו. בין השניים התקיימו בין 6 לבין 10 פגישות, שכולן - למעט שתיים - התקיימו בשעות החשכה. במסגרת פגישות אלו ביצע המבקש במתלוננת את המעשים המיניים, שבהם הורשע. נקבע כי - בין היתר - המבקש ליטף את המתלוננת ברגליה, בידה, בחזה, בבטנה ובירכיה מעל לבגדיה; נישק את המתלוננת תוך החדרת לשונו לפיה; ליטף את חזה של המתלוננת מתחת לבגדיה; החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת; וכי הוא הורה למתלוננת לגעת באיבר מינו ולנשקו, תוך החדרתו לפיה. נקבע כי לפחות חלק מהמעשים האמורים בוצעו לאחר שהמבקש ידע כי המתלוננת בת 12. בחודש יולי 2003 ניתק המבקש קשר עם המתלוננת. על רקע זה, ובין היתר בשל המעשים המיניים שבוצעו בה, חלה התדרדרות קשה במצב הנפשי של המתלוננת, שבטיו היא אף אושפזה למשך 8 חודשים.

להשלמת התמונה יוער כי ביום 24.7.2016 זיכה בית המשפט את המבקש מעבירה של החזקת פרסום תועבה לאחר שהמשיבה הודיעה על חזרתה מאישום זה.

2. בגזר הדין עמד בית המשפט על החומרה היתרה הגלומה בעבירות שבהן הורשע המבקש, לא כל שכן מקום שבו הן מבוצעות במתלוננת קטינה; ועל הערך המוגן שעומד ביסוד עבירות אלו: הגנה על שלומם של קטינים ועל שלמות גופם ונפשם. הוטעם כי העבירות שבהן הורשע המבקש בוצעו לאחר שבינו לבין המתלוננת נקשר קשר טלפוני אינטנסיבי - נסיבה המחזקת את חומרת העבירות. כך שכן, במהלך אותן שיחות טלפוניות נבנה קשר של קרבה ואמון בין המבקש לבין המתלוננת. נקבע כי המבקש ניצל לרעה את האמון והתלות שפיתחה בו המתלוננת במהלך של אותן שיחות - כמו גם את גילה הצעיר - ובשים לב לתקופה הריגשית הקשה שעברה בהיבט המשפחתי. בנתון לכך, נקבע כי אין לראות את מעשי המבקש כמצויים ברף התחתון של העבירות שבהן הורשע. בית המשפט המשיך ועמד על הנזקים שנגרמו למתלוננת, תוך שציין כי "מדובר באחד המקרים הקשים שבאו לפתחנו". צוין כי המתלוננת מתקשה מאוד, גם בחלוף השנים, לשקם את חייה; וכי למבקש חלק מכריע בהתדרדרות מצבה. על יסוד כל האמור נקבע כי מתחם הענישה בגין העבירות שבהן הורשע המבקש הוא 7-11 שנות מאסר בפועל. בבואו לגזור את דינו של המבקש בגדרי המתחם עמד בית המשפט על נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ובכללן חלוף הזמן מעת שאלו בוצעו, תוך שהוטעם כי יש ליתן לנתון זה משקל מוגבל; עברו הנקי של המבקש, כמו גם העובדה שזה ניהל אורח חיים נורמטיבי לאחר ביצוע העבירות נושא הבקשה; ונסיבות חייו האישיות הלא פשוטות של המבקש. בנתון לכל אלה נגזרו על המבקש 9 שנות מאסר בפועל וחצי (בניכוי ימי מעצרו); מאסר על תנאי כמפורט בגזר הדין; ותשלום פיצויים למתלוננת בסכום של 150,000 ש"ח.

3. המבקש ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין. בצד הערעור הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת עליו, שמועד תחילת ריצויו הוא 5.12.2017. המבקש הטעים כי ערעורו מופנה הן להכרעת הדין, הן לגזר הדין; וכי סיכויי הערעור להתקבל טובים. כך שכן הכרעת הדין התבססה בעיקר על עדות המתלוננת, שניתנה בחלוף למעלה מעשור מעת התרחשות האירועים, וכאשר המתלוננת הייתה קטינה כבת 12. המבקש אינו חולק על עצם קיומו של קשר עם המתלוננת, אולם לדבריו זה לא נשא אופי מיני. נטען כי בעדות המתלוננת קיימים פגמים

רבים; וכי קיימת תשתית סבירה למסקנה כי אדם אחר או אנשים אחרים הם שביצעו במתלוננת את העבירות שבהן הורשע. לכך הוסף, כי הערעור אינו מופנה אך לשאלות של מהימנות ועובדה, אלא מעלה שאלות משפטיות בדבר התוספות הראייתיות הדרושות להרשעה בנסיבות כבעניינו. בצד אלה, טען המבקש כי זיכוי מעבירה של החזקת פרסום תועבה מפחית מהמסוכנות הנשקפת ממנו; כי עברו נקי; כי זהו המאסר הראשון בחייו, שלו השלכות משמעותיות על חייו, משפחתו, שמו הטוב ומצבו הנפשי; כי מאז ביצוע העבירות חלפו שנים רבות; כי המבקש שווה כעת במעצר בית עם חלונות התאוררות; וכי נסיבות חייו האישיות הלא פשוטות תומכות אף הן בעיכוב כניסתו למאסר.

4. בדיון שנערך לפני התנגדה המשיבה לקבלת הבקשה, וזאת לנוכח סיכויי הערעור הנמוכים, לדבריה. נטען כי הכרעת הדין של בית המשפט המחוזי היא מפורטת ויסודית; וכי בית המשפט מצא את עדות המתלוננת – שנתמכה בחיזוקים רבים – מהימנה. זאת, בניגוד לגרסתו של המבקש. המשיבה הוסיפה כי טענות המבקש מופנות ברובן לקביעות של עובדה ומהימנות שנקבעו בגדרה של הכרעת הדין, שאין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן. לעניין סיכויי הערעור הוסיפה המשיבה כי טענות המבקש לא נתמכות בחומר הראיות או בחוות דעת מומחה רלוונטית. בצד אלה, עמדה המשיבה על מצבה של המתלוננת, שמתקשה לשקם את חייה חרף חלוף הזמן – עניין שיש ליתן לו משקל במסגרת הבקשה דנן; וכמו כן על העונש המשמעותי שנגזר על המבקש – 9 שנות מאסר בפועל וחצי.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון לפני, באתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, מקום שבו הורשע נאשם בפלילים נקודת המוצא היא כי לא עומדת לו עוד חזקת החפות, ועליו לשאת בעונש באופן מיידי (ע"פ 4263/14 נעא"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.6.2014)). עם זאת, בפסיקתנו נקבע כי בנסיבות מסוימות ניתן לעכב ביצועו של עונש מאסר. זאת, כתלות באיזון שבין השיקולים שנקבעו בעניין שורץ: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שנגזרה על המבקש; טיב הערעור וסיכויי; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו לאורך ההליך המשפטי; וכמו כן נסיבות אישיות ייחודיות לעניינו של המבקש (ע"פ 7764/16 פלוגי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (9.11.2016); ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 282-277 (2000)). האיזון בין השיקולים השונים בבקשה דנן מוביל להשקפתי לדחיית הבקשה. מבלי לנטוע מסמרות, עיון בערעור שהגיש המבקש מעלה כי – בעיקרו, וחרף טענות המבקש כי הערעור מעלה שאלות משפטיות עקרוניות – הוא עוסק בתקיפת ממצאי עובדה ומהימנות, שכידוע אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בהם (ע"פ 9409/09 בן יהודה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (29.11.2009)). אכן, עברו של המבקש נקי; וער אני לחלוף הזמן שעבר מעת שבוצעו העבירות נושא הבקשה, וכי בכל התקופה האמורה לא יוחסה למבקש התנהגות פלילית, והוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. ואולם, לא מצאתי כי באלה יש כדי להצדיק סטייה מהכלל הנקוט בפסיקתנו – שעליו עמדת מעלה – אשר לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל. כפי שציננה המשיבה בדיון לפני, הרשעתו של המבקש בבית המשפט המחוזי שינתה את נקודת האיזון, והיום אין עוד עומדת לו חזקת החפות. לכך יש להוסיף את חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש, בשים לב לנסיבות ביצוען; ואת תקופת המאסר המשמעותית שנגזרה על המבקש – 9 שנות מאסר בפועל וחצי. בנתון לאלה דומה שאין חשש שערעורו יתייתר אם תידחה בקשתו לעיכוב ביצוע גזר הדין (השוו ע"פ 9399/16 פלוגי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.12.2016); ע"פ 3182/13 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.5.2013)).

לא נעלמה מעיני פסיקתו של בית משפט זה שאליה הפנה המבקש, התומכת – לדבריו – בקבלת הבקשה. אלא, שאין הנדון דומה לראיה. כך שכן, ההחלטות שאליהן הפנה המבקש מתייחסות למצבים שבהם נגזרו על המערערים תקופות מאסר קצרות מזו שנגזרה על המבקש (ע"פ 6072/17 ורון נ' מדינת ישראל (1.8.2017); ע"פ 5203/15 פלוגי נ' מדינת ישראל (6.8.2015); ע"פ 5385/13 פלוגי נ' מדינת ישראל (6.8.2013); ע"פ 4901/09 פלוגי נ' מדינת ישראל (25.6.2009)); בהחלטות שבהן נקבע כי סיכויי הערעור טובים או כי הערעור מעלה שאלות

הטענות בירור (ע"פ 4818/16 פלוגי נ' מדינת ישראל (21.6.2016); ע"פ 1596/15 פלוגי נ' מדינת ישראל (10.3.2016); ע"פ 5382/11 פלוגי נ' מדינת ישראל (22.8.2011); ע"פ 4054/11 פלוגי נ' מדינת ישראל (12.8.2011); ע"פ 4443/10 פלוגי נ' מדינת ישראל (21.6.2010); או בהחלטות שעסקו בעניינו של נאשם מבוגר, שמצבו הרפואי אינו פשוט (ע"פ 7440/16 טרסביץ' נ' מדינת ישראל (6.10.2016)) - נסיבות שאינן מתקיימות לעניינו.

סוף דבר: הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 17.12.2017 עד השעה 11:00 בבית סוהר הדריים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ב בכסלו התשע"ח (30.11.2017).

ש ו פ ט